

ՎԱՉԱԳԱՆ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

ՆՈՐ ՏԱՐՎԱ ՇԵՄԻՆ

Ամեն մարդ այսօր թող ջեն՝ում աղոթի՛,
Մեղա՛ գա խոնարհ՝ ինքն իր սրտի մե՛ջ,
Հոգու հա՛ց թող տա մեկին անոթի
Եվ նեցո՛ւկ դառնա թշվառներին խեղճ...

Յուրաքանչյու՛րս թող հոգու խորքում
Հավատքի խոկումն ունենա խորունկ,
Թող, որ ունենա խղճի՛ նորոգում,
Եվ մաքուր սրտի՛, կարոտի՛ արցունք...

Մեզնից ամեն մեկն այսօր թող պղջա՛
Արած և չարած իր մեղքը չնչին,
Թող ապաշխարի՛, անկեղծ շշնջա՛
Իր և աշխարհի հոգու ականջին...

Բարի լույսի պես, ամեն մարդ այսօր
Թող շո՛ղքն իր հոգու ապա՛տ արձակի.
Բարի լույսի պես, ամեն մարդ այսօր
Թող արեգակի նման ճառագի՛...

Ու ամենի՛ց շատ թող բարին բացվի
Իմ թափառական, անտո՛ւն հայորդո՛ւն,
Ու ամենից շատ թող լույսը բացվի՛
Ամենադժբախտ աշխարհի մարդո՛ւն...

Սրտա՛նց կուպեի՛ նոր տարվա ջեմի՛ն,
Արար աշխարհի ու մարդկանց սրտո՛ւմ,
Անգամ թշնամո՛ւ սրտի մեջ մթին,
Բարի լո՛յս քամել ու բարի երդո՛ւմ...

Հնա՛ր լիներ ինձ՝ հովերի թևով,
Ծովից-ծո՛ւլ անցնել՝ աշխարհից-աշխա՛րհ,
Մտնել տեն-տո՛ւն և իմ ձեռքերով
Բարի՛ն բաշխեի մարդկանց հավասար...

Հարուստ լինեի՛ բաշխեի բո՛ւտ-բո՛ւտ,
Խառնեի՛ հոգի՛ս մարդկանց հոգո՛ւ մեջ,
Արեգակի պես՝ շռա՛յլ, ոսկեհո՛ւռ
Լույսո՛ւլ լցնեի հոգիները խեղճ...

Բարի լույսի՛ պես, բարի լույսի՛ պես...

